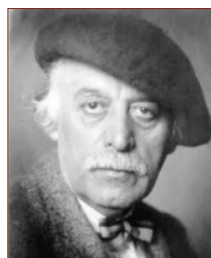

NYUGDÍJAS KLUBDELUTÁNRÓL JELENTKEZÜNK

2014. szeptember 17-én klubdelutánt tartott a Magyar Gyógyszerészi Kamara Budapesti Szervezetének nyugdíjas tagozata. A fáradhatatlan és lelkes *Vajda Zsuzsa* rendszeresen szervez szakmai és kulturális programokat a nem kevésbé lelkes budapesti nyugdíjas gyógyszerészeknek.

Ezen a délutánon *prof. emer. Erős Istvánt* látták vendégül. Erős professzor már több alkalommal tartott előadást a nyugdíjas kollégáknak a gyógyszerotechnológia újabb eredményeiről. Most egy oldottabb téma volt terítéken, azon 20. században élt gyógyszerészek pályafutásának bemutatása, akik gyógyszerész diplomát szereztek, de nem gyógyszerészként váltak ismertté és híressé, hanem a kulturális élet, az irodalom, a képzőművészet vagy a sport területén. Az előadó az alábbi híres emberek életét és munkásságát ismertette.

Rippl-Rónay József festőművész 1881-ben szerzett gyógyszerészi diplomát Budapesten, miután a gyakornoki éveket Kaposváron, az Arany Oroszlán gyógyszertárban abszolválta. Gyógyszerészi működése rövid volt, néhány év múlva a Zichy családhoz szegődött nevelőnek,

majd teljesen a festészetnek szentelte életét. Münchenben és Párizsban tanult, Párizsban Munkácsy Mihály segítette a kezdő festő pályafutását. Nagy hatással volt rá a Nabis festőcsoport munkássága. Hazájába visszatérve a Kaposvár melletti Róma hegyen vett villát. Ez a hely rövidesen a kulturális és művészeti élet színhelye, központja lett. Kaposváron ma is nagy szeretettel ápolják, és ébren tartják Rippl-Rónai emlékét.

Tömörkény István újságíró, író, múzeumigazgató is gyógyszerésznek tanult. A gyakornoki éveket Szegeden töltötte, a tirocínális vizsga letétele után Kisteleken dolgozott gyógyszertárban. Ezután újságírással adta a fejét és rendre jelentek meg novelláskötetei a szegedi és Szeged környéki egyszerű emberek, halászok, iparosok, gazdálkodók életéről, gondjairól, örömeiről. A szegedi néplélek legjobb ismerője volt. Családi szálak is kapcsolódtak a gyógyszerészethez: leánya, *Erzsébet Kőszegi Dénes* felesége lett, aki a szegedi gyógyszerészképzés egyik alapító professzora, a Gyógyszerészi Vegytani Intézet első igazgatója volt. Erzsébet asszony férje halála után alapítványt hozott létre, amely a legszínvonalasabb analitikai pályamunkát kidolgozó gyógyszerészhallgatót jutalmazza.

Kenéz Ernő operaénekes, a szegedi operatársulat, majd a budapesti Operaház jeles tenorja is gyógyszerész volt. Kisteleken dolgozott apósa gyógyszerésztárában a diploma megszerzése után, és énekelni tanult a szegedi Konzervatórium neves énekmesterénél, *Luigi Reinzinél*.

Szegeden számos opera tenor szerepét énekelte, és nagy sikerei voltak operett bonviván szerepkörben is. Operaházi munkaviszonyát „átszervezés” címén megszüntették, ekkor visszatért eredeti hivatásához, Kőbányán lett gyógyszertárvezető. Majd osztrák állampolgár feleségével Bécsbe távozott. A szegedi operarajongók idősebb nemzedéke ma is emlegeti a gyönyörű hangú, jóképű énekest.

Székely Éva a magyar úszósport egyik csillaga, 1945-49 között volt gyógyszerészhallgató a Budapesti Orvostudományi Egyetemen. Három olimpián vett részt, Londonban, Helsinkiben és Melbourne-ben. Londonban „csak” negyedik, Melbourne-ben második lett kedvenc számában, a 200 méteres mellúszásban, amit a világon először ő úszott pillangóúszás kartempóval. A helsinki olimpián aranyérmes szerzett 8 világcsúcs és 65 országos csúcs fűződik a nevéhez. Aktív sport-pályafutása befejezése után rövid ideig gyógyszerészként dolgozott.

Payer András („Öcsi”) az 50-es évek végén, 60-as évek elején volt gyógyszerészhallgató Budapesten. A gyógyszerészi pályát családi indíttatásból választotta, mivel édesapja gyógyszerész volt. A diploma megszerzése előtt félbehagyta tanulmányait, mert egy másik múzsa csábításának engedett, és a magyar könnyűzene egyik meghatározó egyénisége lett. Dalait – többek között – Németh Lehel, Szécsi Pál, Zalatnay Sarolta, Aradszky László, Koncz Zsuzsa, Katona Klári vitték sikerre. Az Illés, a Bergendi, az Omega együttes szívesen és rendszeresen játszották a számait. Számos rangos kitüntetést kapott. 60 éves korában hunyt el, 2011-ben.

A lelkes és hálás érdeklődő gyógyszerészek nagy figyelemmel hallgatták az előadót. Az előadást számos kérdés, majd baráti beszélgetés követte.

(autoreferátum)